

Els dimarts, Catalunya

SANTA COLOMA NO ÉS UN SUBURBI

Agregar la ciutat dormitori a la capital barcelonina no solucionaria els problemes dels colomencs, sinó que els agreujaria. El futur passa per jugar un paper en el concert metropolità

JOSEP MARIA
Corral*

La Santa Coloma actual es va gestar entre el 1950 i principis dels anys 70 amb l'arribada de desenes de milers de persones procedents de diversos indrets de l'Estat espanyol. De mica en mica va deixar de ser un poble rural per convertir-se en una ciutat dormitori. I dues característiques de l'època van marcar el seu futur: la pèrdua del tren de la industrialització al qual pujarien la resta de poblacions metropolitanes i l'articulació d'una col·lectivitat colomenca amb personalitat i

vertebrar i reequilibrar el territori exigeix noves i urgents lleis d'ordenació

identitat.

La primera ens ha llegat com a herència una ciutat singular econòmicament, sense xarxa industrial i sense estructura econòmica potent i competitiva. Això comporta disposar d'una base fiscal feble amb insuficiència d'ingressos per garantir amb plena eficàcia el progrés de la ciutat. La solució és aplicar-hi l'article 116 de la llei d'hisendes locals,

que permet transferències econòmiques als ajuntaments que estan en una situació com la nostra, tot i que el Govern central es resisteix obstinadament a aplicar-ho.

La segona va forjar una ciutat amb organitzacions populars i amb activitats ciutadanes i socials que va lluitar per l'ambulatori, per escoles, per la millora dels transports i que va elaborar el Pla Popular, sant i senya de les actuacions dels successius ajuntaments democràtics. Una ciutat que, juntament amb la seva articulació ciutadana, basa la seva identitat en la catalanitat, la pluralitat i la solidaritat.

Les grans transformacions que es van operar a partir del 1979 la van canviar radicalment. La gran pregunta és: si Santa Coloma hagués estat un barri de Barcelona, ¿hauria tingut lloc aquesta transformació? La resposta per mi és clara i contundent: no. ¿Per què? Doncs perquè participem en la Diputació i en les entitats metropolitanes, negociem directament amb la Generalitat i el Govern central i podem vehicular propostes cap a la Unió Europea. Si fóssim un barri o un districte de Barcelona, no seria possible res d'això, tot passaria per la plaça de Sant Jaume. És precisament aquesta capacitat la que ha permès, amb una hàbil i consensuada estratègia negociadora des del 1979, assolir un nivell d'equipaments i de serveis superior a certs districtes de Barcelona

i no ser un suburbi marginal de la gran urbs.

L'agregació a Barcelona no solucionaria els problemes que tenim, sinó que els agreujaria. Si Santa Coloma fos un districte de Barcelona, ¿algú creu que ens podríem beneficiar de més de 1.400 milions de pesetes de fons europeus en inversions per als pròxims anys? O que sense l'acció política del nostre ajuntament, ¿hauríem aconseguit finançament per regenerar el parc fluvial del Besòs?

La ciutat on he nascut ha anat canviant i està trencant tòpics. La majoria treballa fora de Santa Colo-

GÈNERE DE PUNTS

•• Santa Coloma de Gramenet té, avui en dia, el 85% de l'atenció primària sanitària reformada, una plaça segura a l'escola pública per a cada nen i nena i dues biblioteques de més de 4.500 metres quadrats.

•• La identitat no és una cosa immutable, sinó que és fruit de l'esdevenir històric. A Santa Coloma, la convivència de la cultura catalana amb les expressions culturals dels pobles de la resta de l'Estat ha forjat un signe d'identitat colomenc que és model de pluralitat. J.M.C.

ma, però ja no a Barcelona i sí al Baix Llobregat i als dos Vallès; fa les compres fora, però no tant, ja que el 75% de les compres es fan a Santa Coloma, malgrat la pressió dels grans centres comercials que l'envolten.

Es cert que existeix una interrelació i una interdependència entre les poblacions de l'àrea metropolitana, amb unes necessitats que ens afecten a tots. Els actuals organismes metropolitans no donen solucions efectives a aquesta realitat. Cal disposar urgentment d'unes noves lleis d'ordenació territorial que articulin el territori amb unes noves institucions metropolitanes. Des d'elles, i comptant amb la participació de totes les ciutats, s'ha de decidir les línies estratègiques de futur, planificar la creació d'infraestructures i coordinar els serveis, i s'ha de vertebrar i reequilibrar el territori.

Santa Coloma de Gramenet ha de jugar un paper important en el concert metropolità des de la seva pròpia identitat, colze a colze amb Barcelona, però sense afegir-s'hi. Amb els avantatges i desavantatges que comporta la proximitat, però aportant-hi la seva experiència com a municipi dins d'una àrea metropolitana que entre tots aconseguirem que sigui una de les més pròsperes d'Europa. ≡

*Tinent d'alcalde d'ICV de Santa Coloma de Gramenet.